

Nieuwsbrief nr. 4 Jaargang 2 December 2002

Stichting Chenrezig Nederland Emmastraat 150 1814 DT Alkmaar Telefoon 072 5208416
Postbank 9229461 (Registratie K.v. K. Noordwest-Holland 37097691)

Stichting Chenrezig Nederland

Financieel en huishoudelijk ; terug- en vooruitblik -Paul Vleugels-

Alweer is er een jaar voorbij, een jaar waarin er veel veranderde binnen de Stichting Chenrezig Nederland. Naast de zichtbare vormgeving veranderde er minder zichtbaar ook veel. Zowel Ans als Mieke buigen zich naast de nieuwsbrief ook over de verdere vormgeving van o.m. het briefpapier, informatiemateriaal, donateur- en sponsorregistratie. Daarnaast begint de website ook geleidelijk aan vorm te krijgen en zal begin 2003 te bezoeken zijn. Vanaf begin volgend jaar zal Monique me gaan ondersteunen met de registratie en verwerking van alle financiële transacties. Ik ben ondertussen al begonnen met alles overzetten naar software meer geschikt voor deze registratie. Een van de gevolgen hiervan is dat elk boekjaar vanaf 2002 gelijk zal gaan lopen met het kalenderjaar. Daarom is het ook van belang dat iedereen zorgt dat hij of zij aan het eind van het kalenderjaar zijn of haar bijdragen heeft gestort. In de eerste week van het nieuwe jaar wordt dan het definitieve totaalbedrag van de sponsoring uitgewerkt. Het wordt alweer de 11e keer dat er geld naar de vluchtelingenkampen gaat. De structurele ondersteuning zowel van de kinderen in de Bylakuppe-dorpen als van de monniken van Gosok Ladang, maar ook van de projecten (er zijn nu enkele mensen welke deze jaarlijks financieel ondersteunen) blijft plaatsvinden in het begin van het nieuwe kalen-

derjaar (2003 breng ik het weer persoonlijk). Dit is niet alleen om zo hier een overzichtelijke financiële verantwoording te kunnen afleggen, maar ook zodat men in India weet wanneer men erop kan rekenen.

Vanaf 2003 zal bij de eerste nieuwsbrief een kort financieel verslag zitten, waarin iedereen kan zien hoeveel geld er is binnengekomen en vervolgens naar de respectievelijke projecten en gesponsorde monniken en/of kinderen is gegaan. Door middel van interviews met medewerkers en/of ouders of monniken in India, welke verschijnen in de nieuwsbrieven door het gehele jaar, kan men verder zien wie nu wat doet. Per project zal tevens regelmatig een kort verslag geplaatst worden van wat men heeft gedaan met de donatie. Het financieel verslag zal worden gecontroleerd tijdens de algemene bestuursvergadering welke 1x per jaar zal plaatsvinden. Iedereen die hierbij aanwezig wil zijn kan dat kenbaar maken. U kunt zich bij mij (Paul) opgeven, waarna ik er zorg voor zal dragen dat u, zo gauw de datum en locatie bekend zijn, ruim van te voren bericht krijgt. Er zal van deze bestuursvergadering ook een kort verslag verschijnen in de eerste nieuwsbrief van elk volgend jaar. Na deze bestuursvergadering zal Peter met mij bekijken of we ondertussen aan alle eisen voldoen om een artikel 24 lid 4 Successiewet 1956 beschikking (teruggave via belastingformulier) aan te vragen bij de belastingdienst, en welke

acties we nog verder moeten ondernemen om in aanmerking te komen voor een CBF-keur (voor goede doelen).

Het afgelopen jaar was gericht op het verbreden van medewerkers in Nederland, zodat niet alle verantwoordelijkheden bij 1 persoon liggen, het uitwerken van de consequenties welke de registratie van de sponsororganisatie als Stichting Chenrezig Nederland heeft en het maken van werkafspraken tussen deze medewerkers. Doel was om m.n. de interne stabiliteit stevig te verankeren zodat er een solide functionele basis is om in de toekomst nieuwe acties te ondernemen en/of een groei binnen de bestaande financiële grenzen en statutaire doelstellingen te realiseren of valideren. Stichting Chenrezig Nederland is en blijft een sponsororganisatie die tibetaanse vluchtelingen in India ondersteunt en door de directe benadering, korte verbinding (nooit meer dan 1 intermediair) en frequente controle tevens een inzicht over de specifieke tibetaanse situatie kan geven aan de sponsors en donateurs in Nederland. Gedeeltelijk zal dit inzicht gegeven worden in de rubriek "KortKortKort", en gedeeltelijk in meer thematische stukjes; vaak naar aanleiding van persoonlijke verzoeken van

sponsors of donateurs.

Tot slot nog enkele zakelijke mededelingen (s.v.p. goed lezen!!):

* Met ingang van 10 december jl. is de oude rekening 'Paul Vleugels inzake Sera' (postbank 2553508) opgeheven. De sponsors die hier nog een automatische afschrijving hadden geregeld zijn reeds schriftelijk geadviseerd om deze overschrijving om te boeken naar Stichting Chenrezig Nederland (postbank 9229461).

* Donateurs die enkel de nieuwsbrief ontvangen: vergeet niet om begin volgend jaar opnieuw de contributie (€ 6,-) over te maken naar Stichting Chenrezig Nederland (postbank 9229461) onder vermelding van 'Donateur nieuwsbrief'.

* Donateurs van projecten welke jaarlijks meer dan € 120,- doneren krijgen automatisch de nieuwsbrief. Mensen die minder doneren kunnen de nieuwsbrief aanvragen, indien zij apart € 6,- overmaken op bovenvermelde postbankrekening. Onder vermelding van 'Donateur nieuwsbrief'.

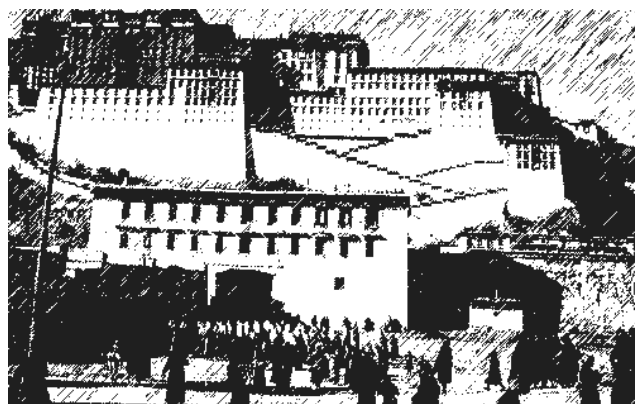
* Sponsors van kinderen en/of monniken krijgen de nieuwsbrief automatisch.

* **ZORG DAT U DE BIJDRAGE VOOR 2002 VOOR EIND DECEMBER HEEFT OVERGEMAAKT!!** ←

Reisverslag Tibet 2002 -Paul Vleugels-

Eindelijk, na jaren, stond ik ineens in Tibet. Nou ja, ineens; de enige autoweg tussen Beijing en Lhasa begint ergens halverwege de grassteppen van Mongolië en de zoutvlaktes ten oosten van de Gobi-woestijn enkele duizenden kilometers ten westen van die hoofdstad van dat Middenrijk. Een waarschijnlijk ooit centraal geplande, tweebaans verharde weg van 1500 kilometer over passen van vier en vijfduizend meter hoog, en door eindeloze, verlaten hoogvlaktes. Je kunt het traject in 24

Potala-paleis, Lhasa

uur afleggen, wij deden er 58 uur over. De romantische overnachtingen tussen de sneeuwstormen, de zuchtende en steunende, naar lucht happende bus, de te jonge, nog niets

vermoedende, centraal gecoördineerde en afgezonderde westerlingen er allemaal maar bijnemend. Het leven is toch ellende of een illusie, wat was nu ook alweer boeddhistisch en wat werkelijkheid? Het lijkt begrijpelijk dat de Tibetanen een zekere mate van relativering en afstand hebben ontwikkeld ten aanzien van de hun omringende fysieke uitbundigheid. Ik had ondertussen al enkele grote kloosters in Amdo bezocht (Labrang en Kumdum, beide met oorspronkelijk 5 tot 10 duizend monniken, nu soms minder dan 800 monniken door de quota gesteld door Beijing). Het was er precies zoals ik had verwacht, en dat betekent: totaal anders dan verwacht. Het was zo stil, het hele kloosterleven ervaarde ik als niet-echt, hoezeer ook gefotografeerd door al die bijna piranha-achtige toeristen; de westerling zonder enig gevoel voor Tibetaanse waarden en normen, zonder respect voor religieuze eigenheid en afstand of de individuele waardigheid van de o, zo fotogenieke tibetaan, maar ook door de arrogante schreeuwerige kinderen van chinese ouders die hier tijdens de culturele revolutie alles kort en klein kwamen slaan (nu sloegen zij ons weg als wij hen tijdens het fotograferen in de weg stonden).

Ik weet dat er veel beperkingen zijn in de dagelijkse gang van zaken in deze kloosters in Tibet: bestuurlijk, politiek, maar ook religieus, opgelegd door de chinezen, maar ik weet ook dat ik geen idee heb van de consequenties hiervan, wat er werkelijk gebeurt. Ik was me dat continu bewust als ik weer naar dat 'echte' Tibet en kloosterleven stond te kijken. Soms lukte het om even via een gebaar stil wat aan een monnik te 'vragen/vertellen', in het licht van één enkel boterlampje, achter soms metershoge boeddhabebelden in magistrale ruimtes. Heel soms was er een tolk die na de schrik dat ik in Sera had gestudeerd, haast angstaanjagend open vertelde wat er allemaal achter die façade schuilgaat, om vervolgens weer van schrik zijn

mond te houden, omdat hij zich realiseerde wat er op het spel staat en niet wist hoe ik de informatie zou interpreteren. Angst was er dus, je zag het overal. Ook de intimidatie. Maar ook eindelijk eens tibetanen die toch ook 'gewoon' leven. Hoe vreemd het ook mag klinken, maar die was ik nog nooit tegengekomen. Tot nu toe waren het steeds gevluchte tibetanen met hun verhaal, verdriet en gemis, maar ook met geïdealiseerde herinneringen. De dominantie van de chinezen is onmiskenbaar, het deed me denken aan de ghetto's in het voormalige Brits-Indië. Ook hier vindt en vond men buitenstaanders vreemd, dom. In elke tibetaanse stad is een grote wijk volgepropt met glitter, glas en neonverlichting en vol met shopping-malls. Heel China, inclusief Tibet, fotografeert digitaal, rent rond in Nike-schoenen, belt mobiel, zuipt zich lam aan Lhasa-bier of neemt een exotische Heineken-Export. Althans de Chinezen die in Tibet wonen met hun salarissen met meer bonussen dan onze vakbonden weten af te dwingen en vooral ook de miljoenen en miljoenen chinezen die naar dat Shangri-La op vakantie kunnen komen. De rest zie je niet en is er dus volgens een gemakkelijke formule ook niet. Wat er ook niet meer is zijn al de kloosters in de dorpen. Wel nog de ruïnes, en regelmatig bouwprojecten.

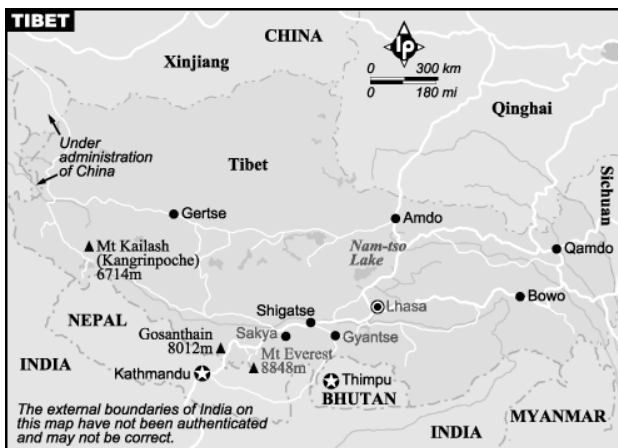

Misschien moeten we de chinezen dankbaar zijn dat zij Tibet zijn binnengevallen en zo hebben bijgedragen aan de verbreiding van het Tibetaans Boeddhisme wereldwijd. Hoe dit in een onafhankelijk Tibet zou zijn ontwikkeld is natuurlijk met geen zekerheid te zeggen, maar voorbeelden van andere boeddhistische landen in de regio laten zien dat materialistische zekerheden een substituuut voor veel problemen zijn. Loop je door Lhasa dan zie je dat ondanks (of dankzij?) communisme en bezetting de winkels uitpuilen met luxe artike-

len die voor de meeste tibetanen niet toegankelijk zijn maar wel nastrevenswaardig. Lhasa lijkt daarin inmiddels ook gewoon op de rest van de wereld met zijn straatrovers, drugsverslaafden en prostitutie. Alleen wat beter geobserveerd door de op elke straathoek gemonteerde video-camera naast de eeuwige luidspreker in elke tweede straatlantaarn. Tibet is op dit moment op een heel andere manier 'verlicht'.

Moeilijk is om al die indrukken en gedachten tijdens het bezoeken van de grote kloosters in de provincies Ü en Tsang te beschrijven. Het was een reis langs alle grote kloosters en religieuze plaatsen van Tibet: Drepung, Ganden, Nechung, Sera, Potala, Barkhor, Jokhang, Samye, Gyantse, (Pelkor Chöde en Gyantse Kumbum), Tashilhumpo (Shigatse), Sakya en Rongphu, en enkele grotten waar Tsong Khapa verbeeld werd en Milarepa en Padmasambhava ooit in retraite verbleven.

Zo kan ik nog wel even doorgaan. Wat opviel was dat al deze plaatsen een duidelijk eigen intimiteit, sfeer en uitstraling hebben. Dit mis ik in hun vaak veel grootser opgezette tegenhangers in de indische vluchtelingenkampen. Onbekend liep ik vaak door een doolhof van straatjes en tunneltjes van herkenning naar herkenbaar, van college naar college en van demon naar orakel. Dit waren vaak de momenten waarop ik even met een monnik van gedachten kon wisselen. De herkenning werd herkend en

maakte iedereen nieuwsgierig. De meesten van die indrukken zijn bijna niet te verwoorden, maar bestaan uit het kruipen door een grot om een demon te bezoeken of het schilderen van een nagel aan een metershoog Boeddhabeeld dat men aan 't restaureren is. Want men restaureert half Tibet. In elk geval zal de toekomstige toerist daardoor nog meer pracht en praal zien, maar wie er verder nog wijzer van zal worden zal ik voorlopig maar in het midden laten.

Natuurlijk bestaat Tibet nog uit veel meer, en vooral in de zuidelijke provincies tegen de noordelijke wand van het Himalaya heb je werkelijk adembenemende uitzichten op zoveel pieken en achtduizenders dat ze op geen enkele foto passen. Het enige wat hier het enthousiasme beperkt is de ijle lucht. Terwijl iedereen liep te braken, scheel zag van de hoofdpijn of al kortademig werd van een p(l)asje, bleef ik rondlopen, bij passen de berg beklimmen en zo mijn cora (in principe religieuze omgang, maar in Tibet vaak ook nog met grootsere vergezichten én zonder toeristen) lopen. De schrale natuur, de eindeloze vergezichten en melkwitte, azuur- of kobaltblauwe en smaragdgroene meren blijven boeien.

Het werd inderdaad een reis zoals ik had verwacht en ik kwam terug met meer begrip. Er komt ongetwijfeld wel weer een keer een vervolg.

Ook op dit verslag mag u een vervolg verwachten; behalve in Tibet was ik ook in Noord-China en Nepal. Daarover vertel ik u in een volgende nieuwsbrief graag meer. ←

Tibetan monks

Chenrezig Boeddha -Paul Vleugels-

Wel, het blijkt dat mijn droge stukjes toch gemist worden, daarom mocht ik ik het kader van de thematische stukjes het eerste artikeltje schrijven over Chenrezig, de bodhisattva die staat afgebeeld in het logo van de Stichting Chenrezig Nederland.

Chenrezig (spyan-ras-gzigs: met een inzicht van mededogen) is de tibetaanse vertaling van het sanskriet Avalokitesvara. In andere landen is deze bodhisattva o.m. bekend onder de naam Kuan-shih-yin (China) en Kwan-ze-on (Japan). Het is de vierde dhyani bodhisattva

ontstaan tijdens een meditatie van Amitabha (de vierde dhyani boeddha en boeddha van oneindig licht), vanuit een witte straal licht welke uit zijn rechter oog ontsproot. Deze straal bracht padmapani bodhisattva voort.

Tijdens de zegening van Amitabha produceerde de bodhisattva de mantra 'om mani padme hum'. Het is de belangrijkste godheid van het mahayana boeddhisme (noordelijk en oost-Azië) en de bodhisattva van mededogen. Padmapani (lotusdrager) is een niet-tantrische vorm of verschijning van deze bodhisattva.

(Tantrisme is o.a. de geheime kennis van magische en mystieke wijsheden over de werkelijkheden en de menselijke geest, ontoegankelijk voor de meesten, omdat zij enkel te begrijpen is via meditatieve inzichten.)

Vanuit het oneindige, alwetende, zelfstandig bestaan, zonder begin en eind, bron en oorzaak van alles, werd, toen alles in een perfecte staat van leegte was, het mantrische woord 'AUM' manifest, van waaruit door zijn wil adi boeddha werd voortgebracht tijdens de creatie van de wereld, de werkelijkheden. Door de verdienste van de 5 soorten wijsheden (jnana) en de beoefening van de 5 meditaties (dhyana) ontstonden de 5 dhyani Boeddha's. Waaronder

Amitabha, welke weer Avalokitesvara voortbracht. Naast deze onstoffelijke hemelse en geestelijke vormen en hun tantrische vormen kunnen deze boeddha's en bodhisattva's ook in menselijke manushi gedaante reïncarneren. Afhankelijk van de stroming gaat deze bodhisattva nadat hij verlicht werd (bodhi-jnana) niet op in de toestand van adi boeddha of dhyani boeddha, maar als manushi boeddha. De vierde manushi boeddha was Gautama Sakya-Muni (tib. Sha-kya-thubpa). Zijne Heiligheid de Dalai Lama's worden verondersteld o.a. een manushi-vorm van de bodhisattva Avalokitesvara te zijn. Het spreekt voor zich dat er zeer veel verschillende visies en stromingen zijn met telkens andere interpretaties van deze meditatieve inzichten. Ondanks de enorme verschillen in onderlinge verhoudingen zijn er grote overeenkomsten in de doelen en waarden van deze boeddha's en bodhisattva's. De meeste stromingen volgen het systeem van tri-kaya (3 lichamen, 3 verschillende naturen), waardoor elke boeddha zich in meerdere werkelijkheden en in andere hoedanigheden kan manifesteren: als manushi boeddha, als dhyani boeddha en als dhyani bodhisattva. Over de verhouding tussen deze lichamen kan ik niks zeggen omdat ik de weg niet weet tussen alle hemelen in het Mahayana Boeddhisme.

Omdat de toekomstige manushi boeddha Matreya (mededogen) is en de huidige bodhisattva van mededogen Avalokitesvara, geïncarneerd in Zijne Heiligheid de Dalai Lama, hebben we voor het logo van onze stichting voor een afbeelding van deze bodhisattva gekozen. Voor ons een flinke kluit om dit inzichtelijk een plaats te geven. Voor de tibetanen is dit grotendeels onbewust geïnternaliseerd toepasbare kennis en meteen herkenbaar waar we voor staan (voor de boeddhisten in Thailand en Sri Lanka een niet-bestaande werkelijkheid). Volgende keer meer over de logo-afbeelding zelf. ←

*Voor wie de mededelingen op pag. 2 over 't hoofd mocht hebben gezien nog een keertje: **ZORG DAT U DE BIJDRAGE VOOR 2002- VOOR EIND DECEMBER HEEFT OVERGE- MAAKT!!**

Het oude rekeningnummer 2553508 is opge-
heven, het nieuwe nummer is postbank
9229461, t.n.v. Stichting Chenrezig Nederland.

* Doordat de drukker een andere versie van de software gebruikte ging er de vorige keer 't een en ander mis met het uiterlijk van de nieuws-
brief, maar zoals u wellicht heeft opgemerkt hebben we dat inmiddels op weten te lossen.

* De webpagina begint al vorm te krijgen. Het 'raamwerk' is zo'n beetje klaar, en in de kom-
mende tijd hopen we de inhoud in te passen. In de volgende nieuwsbrief vindt u het internet-
adres van de website, en het emailadres van de stichting.

* Omdat Paul niet meer op kon houden met schrijven over zijn Tibet-reis, komen we in de-
ze nieuwsbrief ruimte tekort om het interview met de fam. Stenvers op te nemen. Dat houdt

u dus van ons tegoed, u zult het in de volgende nieuwsbrief vinden.

* Voor de film liefhebbers; in een aantal biosco-
pen in Nederland draait momenteel een film over het leven van een tibetaans-
boeddhistische monnik. De film heet 'Samsara'. U vindt meer informatie over deze film op in-
ternet: <http://www.samsarafilm.com/>

*Tussen sommige sponsors en 'gesponsorden' wordt gecorrespondeerd, en het komt weleens voor dat er vragen rijzen over hoe de inhoud van zo'n brief uit India nou precies te interpre-
teren. Dat kan te maken hebben met b.v. het verschil in cultuur. Mocht u dit herkennen, en er vragen over hebben, neemt u dan gerust even contact op met Paul, vanuit zijn bekend-
heid en vertrouwdheid met de tibetaanse cul-
tuur kan hij wellicht uw vragen beantwoorden.

* Tot slot wensen wij iedereen hele fijne feest-
dagen, en een goed en gezond 2003!